

Vårvindar friska

Schweden

Melodie aus Norrland

Verse nach einem Gedicht von Julia Nyberg (1832)

1. Vår - vin - dar fris - ka, le - ka och vis - ka lun - der - na kring, likt äls - kan - de par.
 2. Hjär - tat vill bris - ta. Ack, när den sis - ta gån - gen jag hör - de kär - le - kens röst.

5 Ström - mar - na i - la, fin - na ej vi - la, för - ran i ha - vet stört - vå - gen far.
 Ö - go - nens lå - ga, av - ske - dets plå - ga, mun e - mot mun och klap - pan - de bröst.

9 Klap - pa mitt hjär - ta, kla - ga och hör; vall - hor nets klang bland klip - por - na dör.
 Fjäll - da - len stod i grön - skan - de skrud, tras - ten slog drill på drill för sin brud.

13 Ström - kar - len spe - lar, sor - ger - na de - lar va - kan kring berg och dal _____
 Ström - kar - len spe - lar, sor - ger - na de - lar va - kan kring berg och dal _____

Vårvindar friska leka och viska,
 lunderna kring, likt älskande par.
 Strömmarna ila, finna ej vila
 förrän i havet störtvågen far.
 Klappa mitt hjärta, klaga och hör
 vallhornens klang bland klipporna dör.
 Strömkarlen spelar, sorgerna delar
 vakan kring berg och dal.

Frische Frühlingswinde spielen und flüstern
 durch die Haine, wie liebende Paare.
 Die Flüsse eilen, finden keine Rast,
 ehe ins Meer die Sturzwellen strömen.
 Poche, mein Herz, klage und höre
 den Klang des Hirtenhorns zwischen den Klippen ersterben.
 Der Neck spielt, die Sorgen teilen sich
 die Wache zwischen Berg und Tal.

Hjärtat vill brista, ack, när den sista
 gangen jag hörde kärlekens röst.
 Ögonens låga, avskedets plåga,
 mun emot mun och klappande bröst.
 Fjälldalen stod i grönskade skrud.
 Trasten slog drill på drill för sin brud.
 Strömkarlen spelar, sorgerna delar
 vakan kring berg och dal.

Das Herz will bersten, ach, als zum letzten
 Mal ich die Stimme der Liebe hörte.
 Die Glut der Augen, die Qual des Abschieds,
 Mund an Mund und pochende Brust.
 Bergtäler stehen in grünem Gewand,
 Die Drossel singt Triller um Triller für ihre Braut.
 Der Neck spielt, die Sorgen teilen sich
 die Wache zwischen Berg und Tal.